

4.3.13. Burak cukrowy

Burak cukrowy								
<p>Opis: odmiana buraka zwyczajnego – cukrodajnej rośliny przemysłowej należąca do rodziny komosowatych. Stanowi drugie na świecie (po trzcinie cukrowej) źródło cukru – około 30-40% produkcji światowej.</p> <p>Główna część użytkowa rośliny to: korzeń – w kształcie stożka (masa 0,5-1,0 kg). Charakteryzuje się wysoką zawartością sacharozy (18-19,5%). Korzeń może być niskocukrowy (17% zawartości cukru), średnicukrowy (18%-19%), wysokocukrowy (19%-21%).</p>								
A	Zbiór			B	Nawozy			
	1.	plon	rodzaj plonu		ilość (dt)/ha	1.	N – w czystym składniku [kg]/ha	120
	2.	plon główny	lisce (kisz.)		260,0	2.	P – w czystym składniku [kg]/ha	90
	3.	plon uboczny	korz. buraka		400,0	3.	K – w czystym składniku [kg]/ha	150
	4.	plon uboczny	wysłodki		200,0	C		Siew
D	Materiał sadzeniowy (sadzeniaki)			1.		rozstawa (cm)	40-45	
	1.	ilość kg/ha	1200		2.		termin siewu	15 IV – 25 IV
E								
<p style="text-align: center;">Wymagania glebowe</p> <p>Gleby przeznaczone pod buraki powinny wykazywać duże zdolności magazynowania wody. Warstwa orna powinna być jednorodna, a jej struktura gruzelkowata. Niepożądane są przeszkody dla wzrostu korzeni, takie jak zwarte bryły, duże puste przestrzenie wypełnione powietrzem, kamienne. W profilu gleby nie powinny występować warstwy zbyt przesycone wodą, twarde i nieprzepuszczalne dla korzeni, wody i powietrza lub warstwy „podeszwy piżnej”, spowodowane wadliwą uprawą roli. Najwyższe plony korzeni burak daje na glebach głębokich, strukturalnych, o uregulowanych stosunkach wodno-powietrznych, żyznych, zasobnych w próchnicę i składniki mineralne, niekwaśnych. Korzystny jest odczyn gleby zbliżony do obojętnego, w granicach pH 6,5-7,0. Na glebach kwaśnych (poniżej 6,0) i zasadowych (pH powyżej 7,5) zachodzi obawa słabego zaopatrywania roślin w azot, a ponadto na zasadowych występują trudności z przyswajaniem przez roślin boru, magnezu i żelaza.</p>								
F								
<p style="text-align: center;">Wymagania klimatyczne</p> <p>Burak cukrowy nie jest zbyt wrażliwy na niskie temperatury. Dopiero przymrozki około – 8°C uszkadzają młode rośliny, a jesienią wykopane korzenie są uszkadzane przez przymrozki dochodzące do -6 lub -8°C. Długość okresu wegetacji buraka, zapewniająca wysoki plon i dobrą jakość korzeni, powinna wynosić 180-190 dni.</p>								
G								
<p style="text-align: center;">Cykl produkcyjny</p> <ul style="list-style-type: none"> - wapnowanie, - podorywka, - bronowanie, - wywóz obornika, - orka głęboka, - siew nawozów PK z bronowaniem, - uprawa przedsiewna (zestaw uprawek), - siew punktowy nasion, - nawożenie pogłówne N, - opryski, - opielanie x 2, - zbiór kombajnem. 								
H								
<p style="text-align: center;">Przeznaczenie</p> <p>Burak cukrowy należy do najcenniejszych roślin okopowych uprawianych w kraju. Stanowi on nie tylko surowiec dla przemysłu cukrowniczego, ale daje również wysokowartościową paszę dla zwierząt w postaci liści, melasy i wysłodków buraczanych powstających w wyniku procesu produkcji cukru.</p>								
I								
<p style="text-align: center;">Zmianowanie</p> <p>Buraki cukrowe udają się najlepiej po zbożach – zwłaszcza w płodozmianie z pszenicą – na żyznych, średnio żyznych i próchnicznych glebach, zasobnych w wilgoć i niezakwaszonych.</p>								